EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.9.2010
KOM(2010) 523 slutlig

2010/0277 (NLE)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om krav på medlemsstaternas budgetramverk

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Den globala ekonomiska och finansiella krisen har tydliggjort och förstärkt behovet av bättre samordning och övervakning av den ekonomiska politiken inom Ekonomiska och monetära unionen (EMU). Befintliga instrument och metoder för samordning och övervakning gjorde det möjligt för EU rida ut en storm som ingen medlemsstat hade kunnat bemästra på egen hand. EU:s institutioner och medlemsstaterna reagerade snabbt och fortsätter att samarbeta för att återhämta sig från en kris som vår generation aldrig tidigare har upplevt.

Dessa erfarenheter har samtidigt tydliggjort brister och svagheter i det nuvarande samordnings systemet och i de befintliga övervakningsförfarandena. Det finns en bred enighet om att EMU-regelverket omgående bör stärkas, för att befästa makroekonomisk stabilitet och hållbara offentliga finanser som en förutsättning för en varaktig produktions- och sysselsättningstillväxt.

Krisen förändrade i ett slag de gynnsamma ekonomiska och finansiella förhållanden som hade rått fram till 2007 och visade än en gång att man inte i tillräcklig utsträckning hade tagit tillvara icke förutsebara inkomster under ekonomiskt goda tider för att skapa ett manöverutrymme när tiderna blev sämre. I de flesta medlemsstater kommer det att krävas en högst avsevärd konsolidering för att få den offentliga skulden att åter börja minska. Läget är desto mer akut eftersom samhällena och ekonomierna i EU måste hantera effekterna av åldrande befolkningar, vilket kommer att sätta ytterligare press på arbetskraftsutbudet och de offentliga budgetarna. För de flesta länder är det oerhört viktigt att sänka skuldnivåerna eftersom dessa har en negativ inverkan på ekonomiska incitament och tillväxt genom att leda till högre skatter och riskpremier.

Det viktigaste instrumentet för finanspolitisk samordning och övervakning är stabilitets- och tillväxtpakten, genom vilken fördragets bestämmelser om budgetdisciplin genomförs. Det är viktigt att stärka pakten både för att ge ökad trovärdighet åt den överenskomna samordnade strategin för tillbakadragande av finanspolitiska stimulanser (exitstrategin) och för att undvika att tidigare misstag upprepas. Syftet med de förslag som nu läggs fram är att stärka pakten genom att: i) förbättra dess bestämmelser utifrån gjorda erfarenheter, inte minst av krisen, ii) förse den med effektivare instrument för att kontrollera efterlevnad, och iii) komplettera den med bestämmelser om nationella budgetramverk Dessa förslag ingår i en mer övergripande reform av den ekonomiska styrningen inom ramen för EU 2020-strategin, som omfattar förslag för att komma till rätta med makroekonomiska obalanser genom en kraftfullare övervakning också med varnings- och sanktionsmekanismer. De olika delarna av den ekonomisk-politiska samordningen, däribland övervakningen av strukturella reformer, ska integreras i en ny övervaknings- och granskningscykel, ”den europeiska terminen”. I denna sammanförs alla nuvarande procedurer enligt stabilitets- och tillväxtpakten och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, inklusive det samtidiga inlämnandet av stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Kommissionen har informerat om huvuddragen i föreliggande förslag genom två meddelanden: *Förstärkt samordning av den ekonomiska politiken* av den 12 maj 2010 och

Förstärkt samordning av den ekonomiska politiken för stabilitet, tillväxt och nya arbetstillfällen – Verktyg för en kraftfullare ekonomisk styrning i EU av den 30 juni 2010. Kommissionen har valt att utfärda formella meddelanden för att visa sin vilja att föra en dialog med medlemsstaterna, Europaparlamentet och alla intressenter, och samtidigt lägga fram konkreta förslag om åtgärder.

I juni 2010 enades Europeiska rådet om att samordningen av den ekonomiska politiken inom EU omgående måste förstärkas. I överenskommelsen fastställdes de första riktlinjerna när det gäller stabilitets- och tillväxtpakten och övervakningen av de offentliga finanserna. Europeiska rådet enades särskilt om i) att stärka både de preventiva och de korrigerande delarna av stabilitets- och tillväxtpakten, bland annat genom sanktioner och med vederbörlig hänsyn till den särskilda situationen i medlemsstaterna i euroområdet, ii) att i samband med övervakningen av de offentliga finanserna lägga större vikt vid skuldens storlek och trendmässiga utveckling samt skuldnivåns övergripande hållbarhet, iii) att se till att alla medlemsstater har nationella budgetregler och budgetramverk på medellång sikt som är förenliga med stabilitets- och tillväxtpakten, och iv) att kvalitetssäkra statistiska uppgifter.

Europeiska rådet uppmanade den särskilda arbetsgruppen för ekonomisk styrning, som leds av dess ordförande och bildades i mars 2010, och kommissionen att snabbt gå vidare och se till att riktlinjerna genomförs i praktiken. Ett konstruktivt samarbete utvecklades mellan kommissionen och den särskilda arbetsgruppen. Kommissionen bidrog till den särskilda arbetsgruppens arbete genom att utfärda de ovannämnda meddelandena och genom tillfälliga insatser.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Den rättsliga grunden för stabilitets- och tillväxtpakten är artiklarna 121 och 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Stabilitets- och tillväxtpakten består av följande förordningar: Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (paktens preventiva del), rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (paktens korrigerande del) samt Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten. Dessa förordningar ändrades 2005 genom förordningarna (EG) nr 1055/2005 och (EG) nr 1056/2005 och kompletterades genom rådets rapport av den 20 mars 2005 om att förbättra genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten. Syftet med föreliggande förslag är att införa ytterligare ändringar av förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97. Fler kontrollinstrument föreslås i en ny förordning från Europaparlamentet och rådet om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet, på grundval av artikel 136 i fördraget i förening med artikel 121.6. Kraven på medlemsstaternas budgetramar är föremål för ett nytt direktiv från rådet på grundval av artikel 126.14. Syftet med direktivet är framför allt att närmare ange de nationella myndigheternas skyldigheter att följa bestämmelserna i artikel 3 i protokoll 12 till fördragen om förfarandet vid alltför stora underskott.

Syftet med den preventiva delen av stabilitets- och tillväxtpakten är att se till att medlemsstaterna för en försiktig och ansvarsfull finanspolitik, så att det inte krävs någon striktare samordning för att undvika att de offentliga finansernas hållbarhet äventyras, eftersom detta kan få negativa konsekvenser för EMU som helhet. Medlemsstaterna är därför skyldiga att lägga fram stabilitets- och konvergensprogram som visar hur de planerar att nå

sina budgetmål på medellång sikt, vilka fastställs i procent av BNP i strukturella termer (dvs. justerat för konjunktureffekter och exklusive engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder). Dessa differentieras mellan länderna för att ta hänsyn till statsskuldens storlek och åtaganden som avser den åldrande befolkningen, vid offentliga finanser i det närmaste i balans. Medlemsstater som inte når sitt medelfristiga budgetmål förväntas närma sig målet med en årstakt på 0,5 procent av BNP i strukturella termer.

Framstegen mot de medelfristiga budgetmålen har dock överlag varit otillräckliga, vilket gjorde de offentliga finanserna mycket sårbara för konjunkturnedgången. Det strukturella saldot har dessutom i praktiken visat sig vara ett otillräckligt mått på de offentliga finansernas underliggande ställning i ett land, eftersom det är svårt att bedöma konjunkturläget i ekonomin i realtid och det inte tas tillräcklig hänsyn till icke förutsebara inkomstökningar och inkomstminskningar som inte står i direkt samband med konjunkturen (framför allt utvecklingen på bostads- och finansmarknaderna). Således hade flera länder ett till synes starkt budgetläge före krisen, men de förlitade sig i själva verket på icke förutsebara inkomster för att finansiera sina utgifter och när dessa inkomster försvann sköt ländernas budgetunderskott i höjden.

För att åtgärda dessa brister skulle den föreslagna reformen av den preventiva delen visserligen innebära ett bevarande av de nuvarande budgetmålen på medellång sikt och kravet på att underskott ska förbättras med 0,5 procent av BNP per år, men att de verkligen ska tillämpas genom att det införs en ny princip om försiktig finanspolitik. Principen innebär att den årliga utgiftsökningen inte får överstiga och – om det medelfristiga budgetmålet inte har uppnåtts – klart måste understiga en försiktigt beräknad BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida inte det medelfristiga budgetmålet har överträffats med stor marginal eller den utgiftsökning som överskrider den försiktigt beräknade tillväxten på medellång sikt motsvaras av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Huvudsyftet är att se till att icke förutsebara inkomster inte spenderas, utan istället används för att minska skulden. Den nya principen kommer att vara den måttstock med vilken ländernas planer för sina offentliga finanser i stabilitets- och konvergensprogrammet kommer att bedömas. Om en medlemsstat inte följer utgiftsökningarnas överenskomna takt eller inte vidtar de föreskrivna inkomståtgärderna, kan det föranleda en varning från kommissionen. Om situationen består eller är särskilt allvarlig, föranleder detta en rekommendation från rådet om korrigerande åtgärder som utfärdas i enlighet med artikel 121 i fördraget. En sådan rekommendation skulle, även om den utfärdas inom ramen för den preventiva delen, för första gången och endast för länder inom euroområdet backas upp av en kontrollmekanism på grundval av artikel 136 i fördraget i form av en räntebärande deposition på 0,2 procent av BNP. Ett förfarande med ”omvänd röstning” införs beträffande denna räntebärande deposition: Efter det att en rekommendation har utfärdats, ska på kommissionens förslag depositionen betalas in, såvida inte rådet inom tio dagar motsätter sig detta med kvalificerad majoritet. Rådet får endast sänka depositionsbeloppet genom ett enhälligt beslut eller på kommissionens förslag och efter en motiverad begäran från den berörda medlemsstaten. Depositionen betalas tillbaka med ränta när rådet bedömer att den situation som var orsak till den inte längre föreligger.

Syftet med den korrigerande delen av stabilitets- och tillväxtpakten är att förhindra allvarliga finanspolitiska misstag som kan äventyra de offentliga finansernas hållbarhet och potentiellt även hota EMU. Medlemsstaterna har därför en skyldighet att undvika alltför stora offentliga underskott, vilka definieras som tröskelvärden för underskott (3 procent av BNP) och skuld (60 procent av BNP eller en minskning mot denna nivå som sker i tillfredsställande takt). Förfarandet vid alltför stora underskott (underskottsförfarandet), genom vilket förbudet mot

alltför stora underskott upprätthålls, innebär successiva steg som för euroländernas vidkommande i sista hand även kan inbegripa finansiella sanktioner.

Förfarandet vid alltför stora underskott har regelbundet tillämpats i enlighet med relevanta bestämmelser, även under de exceptionella förhållanden som rådde under finanskrisen, vilket bidrog till att stärka förtroendet för att den skulle kunna få en ordnad lösning. Ett antal brister har dock blivit tydliga. Även om underskotts- och skuldkriterierna i princip ska väga lika tungt och ihållande höga skuldnivåer kan anses utgöra ett allvarligare hot mot de offentliga finansernas hållbarhet än tillfälligt höga underskott, har nämnda underskottsförfarande i praktiken nästan uteslutande fokuserat på referenströskelvärdet ”3 procent av BNP”, medan skulden hittills har tillmätts marginell betydelse. Detta beror på att gränsvärdet för skulden inte är lika okomplicerat som gränsvärdet för underskottet, bland annat genom att det är oklart vad som utgör en tillfredsställande minskningstakt samtidigt som skuldkvoten påverkas mer av variabler som ligger utanför statens kontroll, framför allt inflationen. Underskottsförfarandet backas i princip upp av en stark kontrollmekanism, eftersom finansiella sanktioner kan och bör vidtas vid ihållande underlåtenhet att korrigera ett alltför stort underskott. Det kan emellertid hävdas att sådana sanktioner blir aktuella alltför sent i processen för att verkligen fungera avskräckande mot allvarliga finanspolitiska misstag, inte minst eftersom den ekonomiska situationen i det berörda landet kan ha förvärrats så mycket att hotet om böter blir mindre trovärdigt just när det borde tas på största allvar. Slutligen har den senaste krisen visat att om skyldigheten att korrigera ett alltför stort underskott stärker förtroendet för att stater kommer att kunna bevara sin betalningsförmåga, kan det vara nödvändigt att ta hänsyn till effekterna för EMU som helhet när man fastställer tidplanen för de korrigerande åtgärderna och korrigeringens profil.

För att åtgärda dessa brister läggs följande grundläggande förslag fram i syfte att reformera den korrigerande delen.

Skuldkriteriet i förfarandet vid alltför stora underskott måste bli tillämpligt i praktiken, framför allt genom att ett numeriskt riktmärke fastställs som visar om skuldkvoten minskar i tillfredsställande takt mot gränsvärdet på 60 procent av BNP. En skuldkvot på över 60 procent av BNP ska närmare bestämt anses minska i tillfredsställande takt, om differensen till referensvärdet på 60 procent av BNP under de senaste tre åren har minskat med en tjugondel per år. Att ett land inte lyckas uppnå detta numeriska riktmärke innebär dock inte nödvändigtvis att det kan fastställas ha ett alltför stort underskott, eftersom ett sådant beslut förutsätter att man tar hänsyn till alla relevanta faktorer, framför allt för att bedöma skuldutvecklingen. Sådana faktorer är t.ex. om skuldminskningen försvåras av en mycket låg nominell tillväxt, samt riskfaktorer som är kopplade till skuldstrukturen, den privata sektorns skuldsättning samt implicita skulder som rör den åldrande befolkningen. I linje med den ökade tonvikten på skuldbördan bör större hänsyn även tas till relevanta faktorer om ett land inte uppfyller underskottskriteriet, i det fall landets skuld understiger 60 procent av BNP.

Den föreslagna mer flexibla metoden ska ta hänsyn till de faktorer som är relevanta vid bedömningen av om det föreligger ett alltför stort underskott och kan även gynna länder som genomför reformer av sina pensionssystem, bortom den femåriga övergångsperiod som är idag förutses. Stabilitets- och tillväxtpaktens särskilda bestämmelser om reformer av pensionssystemen när det gäller underskottskriteriet utvidgas till att även gälla skuldkriteriet. För bedömningen av om skuldkriteriet är uppfyllt införs nämligen samma femåriga övergångsperiod, för att ta hänsyn till nettokostnaderna för sådana reformer. Slutligen bör lika stor hänsyn tas till om redan genomförda reformer av pensionssystem helt eller delvis har upphävts, både när ett underskottsförfarande inleds och när det avslutas.

Kontrollen av efterlevnaden av reglerna stärks genom att det införs en rad nya finansiella sanktioner för medlemsstater i euroområdet som ska tillämpas mycket tidigare i förfarandet och enligt en graderad skala. När ett land bedöms ha ett alltför stort underskott ska det närmare bestämt göra en icke räntebärande deposition på 0,2 procent av BNP, som omvandlas till böter om den första rekommendationen att åtgärda underskottet inte följs. Beloppet motsvarar den fasta komponenten i de sanktioner som redan föreskrivs i det sista steget av underskottsförfarandet. Det är också kopplat till EU-budgeten, vilket bör underlätta den övergång till ett kontrollsystem baserat på EU-budgeten som förutses i kommissionens ovannämnda meddelande av den 30 juni 2010. Om landet fortfarande underlåter att följa rekommendationen, trappas sanktionerna upp i enlighet med befintliga bestämmelser i stabilitets- och tillväxtpakten. För att minska risken för en godtycklig tillämpning föreslås en mekanism med ”omvänd röstning” vid införandet av nya sanktioner under underskottsförfarandets successiva steg. I varje skede av underskottsförfarandet ska kommissionen närmare bestämt lägga fram ett förslag om sanktionen i fråga som anses ha antagits, om inte rådet inom tio dagar beslutar om motsatsen med kvalificerad majoritet. Den icke räntebärande depositionen eller bötesbeloppet kan rådet bara sänka eller upphäva genom ett enhälligt beslut eller efter ett konkret förslag från kommissionen, motiverat av exceptionella ekonomiska förhållanden, eller efter en motiverad begäran från den berörda medlemsstaten.

Kriterierna för att bedömda om rekommendationerna följs i varje skede, samt möjligheten att förlänga tidsfristerna för korrigeringen av det alltför stora underskottet, förtydligas dessutom genom att tonvikten uttryckligen läggs på de statsfinansiella variabler som kan antas stå under staternas direkta kontroll. Framför allt gäller detta utgifter, på samma sätt som den metod som föreslås beträffande den preventiva delen. Förutom landsspecifika omständigheter införs även en möjlighet att förlänga tidsfristerna i händelse av en allmän ekonomisk kris.

En effektiv tillämpning av EMU:s regelverk för budgetsamordning kan inte enbart förväntas uppnås genom att regler fastställs på EU-nivå. Genom att utformningen av finanspolitiken till sin natur är decentraliserad inom EU och att EU-reglerna generellt sett måste införlivas på nationell nivå, blir det avgörande att målen för EMU-regelverket för budgetsamordning avspeglas i de nationella budgetramverken. Ett nationellt budgetramverk består av de olika komponenter som utgör grunden för den finanspolitikens nationella styrning, dvs. den landspecifika institutionella policystruktur som ligger bakom de finanspolitiska besluten på nationell nivå. Detta omfattar system för nationalräkenskaper, statistikframtagning, prognosmetoder, numeriska regler för de offentliga finanserna, budgetförfaranden som styr alla led i budgetprocessen och framför allt ett budgetramverk på medellång sikt, samt finanspolitiska kopplingar mellan den offentliga sektorns olika undersektorer. Medlemsstaternas specifika behov och preferenser måste respekteras, men en del grundförutsättningar framstår som nödvändiga för att säkerställa minimikvalitet och förenlighet med EMU:s budgetramverk. Dessa behandlas i det förslag till direktiv om nationella budgetramverk som föreslås komplettera reformen av stabilitets- och tillväxtpakten. Till grundförutsättningarna hör först och främst att de mest grundläggande delarna av nationella budgettramverk, dvs. redovisnings- och statistikfrågor samt prognosmetoder, ska överensstämma med minimikrav på EU-nivå för att främja öppenhet och insyn och göra det lättare att övervaka de offentliga finansernas utveckling. Nationella budgetramverk måste även innehålla en flerårig budgetplanering, för att säkerställa att de medelfristiga mål som har fastställts på EU-nivå uppnås. Medlemsstaterna måste dessutom ha infört numeriska budgetregler som ska leda till att tröskelvärdena för underskotts- och skuldnivåer inte överskrids. Medlemsstaterna måste se till att dessa grundförutsättningar gäller inom alla den offentliga sektorns undersektorer. De nationella myndigheterna måste också garantera

öppenhet och insyn i budgetprocessen, genom att lämna utförlig information om befintliga medel utanför budgeten, skatteutgifter och ansvarsförbindelser.

2010/0277 (NLE)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om krav på medlemsstaternas budgetramverk

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1], och

av följande skäl:

(1) Det är viktigt att utgå från erfarenheterna från den ekonomiska och monetära unionens första årtionde. Den senaste ekonomiska utvecklingen har i hela unionen skapat nya problem för finanspolitiken och särskilt beslyst behovet av enhetliga krav på reglerna och förfarandena i medlemsstaternas budgetramverk. Särskilt viktigt är det att ange vad nationella myndigheter måste göra för att följa protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördragen, särskilt artikel 3 i detta.

(2) Medlemsstaternas regeringar och offentliga undersektorer har offentliga redovisningssystem, med bokföring, interna kontroller, finansiell rapportering och revision. Dessa bör skiljas från statistiska uppgifter, som avser de offentliga finansernas utfall enligt statistiska metoder, och från prognoser eller budgetering som avser de offentliga finansernas framtid.

(3) Heltäckande och tillförlitlig offentlig bokföringspraxis inom alla offentliga sektorer är en förutsättning för medlemsstaternas framtagning av jämförbar statistik av hög kvalitet.

(4) Tillgången på uppgifter om de offentliga finanserna är avgörande för att unionens ramverk för budgetövervakning ska kunna fungera väl. Ständig tillgång till snabba och tillförlitliga uppgifter om de offentliga finanserna är nyckeln till korrekt och punktlig övervakning, vilket i sin tur gör det möjligt att snabbt agera vid en negativ utveckling av de offentliga finanserna. Ett viktigt element vid kvalitetssäkring av uppgifter om de offentliga finanserna är öppenhet och insyn, vilket måste innebära att sådana uppgifter offentliggörs regelbundet.

(5) För framställning av europeisk statistik för formulering, tillämpning, övervakning och bedömning av unionens politik infördes lagstiftning om statistik genom Europaparlamentets och

[1] EUT C, , s. .

rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik[2]. I den förordningen föreskrevs också principer för utveckling, framtagning och spridning av europeisk statistik: yrkesmässigt oberoende, opartiskhet, objektivitet, tillförlitlighet, statistisk konfidentialitet och kostnadseffektivitet, med exakta definitioner på alla dessa principer. Kommissionens befogenheter att granska statistiska uppgifter för förfarandet vid alltför stora underskott stärktes genom rådets ändrade förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009, om tillämpningen av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen[3].

(6) Definitionerna av begreppen offentlig, underskott och investering fastställs i protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott, genom en hänvisning till det europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS), som ersatts av det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (antaget genom rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen[4] (nedan kallat *ENS 95*)).

(7) Ensidiga och orealistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser kan väsentligt minska den finanspolitiska planeringens effektivitet och försvaga budgetdisciplinen. Samtidigt kan överblickbarhet och validering av prognosmetoder väsentligt öka makroekonomiska prognosers och budgetprognosers kvalitet för finanspolitisk planering.

(8) Avgörande för att säkerställa användningen av realistiska prognoser för budgetpolitiken är öppenhet och insyn, som måste innebära allmän tillgång till de metoder, antaganden och parametrar som de offentliga makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna bygger på.

(9) Alternativa prognosscenarier och motsvarande budgetprognoser som komplement till det makroekonomiska basscenariot gör det möjligt att analysera hur finanspolitiska variabler skulle utvecklas vid olika ekonomiska antaganden. De skulle således väsentliga minska riskerna för att budgetdisciplinen äventyras av prognosfel.

(10) Kommissionens prognoser ger medlemsstaterna ett användbart riktmärke för deras basscenario och ökar validiteten hos prognoserna som används för budgetplanering. Hur mycket medlemsstaterna kan väntas beakta kommissionens prognoser kommer dock att variera, beroende på prognosförberedelsernas tidplan samt på hur jämförbara prognosmetoderna och antagandena är.

(11) De offentliga makroekonomiska prognosernas och budgetprognosernas kvalitet höjs på ett avgörande sätt genom granskning på planeringsstadiet. En grundlig granskning innebär en noggrann undersökning av ekonomiska antaganden, jämförelser med andra institutioners prognoser och utvärdering av tidigare prognosers utfall.

---

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program, EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

[3] EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.

[4] EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

(12) Med tanke på att medlemsstaternas regelbaserade budgetramverk effektivt visat sig främja budgetdisciplin, måste en hörnsten för unionens förstärkta ramverk för budgetövervakning vara kraftfulla nationella finanspolitiska regler som överensstämmer med unionens budgetmål. Kraftfulla finanspolitiska regler bör bestå av noga angivna måldefinitioner, i förening med mekanismer för effektiv och punktlig övervakning. Dessutom har politiska erfarenheter visat att om numeriska regler ska fungera effektivt, måste bristande efterlevnad få konsekvenser där kostnaderna kan handla om anseende enbart.

(13) Medlemsstaterna bör undvika konjunkturförstärkande finanspolitik och finanspolitiska konsolideringsinsatser bör vara större under ”goda tider”. Noga angivna numeriska finanspolitiska regler främjar dessa mål.

(14) Nationell finanspolitisk planering kan bara överensstämma med stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva och korrigerande aspekter, om den är flerårig och särskilt har som mål att nå budgetmålen på medellång sikt. Budgetramar på medellång sikt är rent instrumentella för att se till att medlemsstaternas budgetramar överensstämmer med unionslagstiftningen. Stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva och korrigerande aspekter bör inte hållas isär, vilket är andan i rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[5] samt rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott[6].

(15) Även om godkännandet av årets budgetlagstiftning är nyckelfasen i den budgetprocess där viktiga budgetbeslut fattas i medlemsstaterna, så får flertalet finanspolitiska åtgärder budgeteffekter som går utöver den årliga budgetprocessen. Ett ettårsperspektiv är därför en dålig grund för sund budgetpolitik. För att bygga in ett flerårigt budgetperspektiv i unionens ramverk för budgetövervakning, bör planeringen av årlig budgetlagstiftning grundas på flerårig finanspolitisk planering med budgetramverket på medellång sikt som utgångspunkt.

(16) Bestämmelserna i fördragets ramverk för budgetövervakning, och särskilt i stabilitets- och tillväxtpakten, är tillämpliga på hela den offentliga sektorn med undersektorerna stat, delstater, kommuner och socialförsäkring enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96.

(17) Flera medlemsstater har genomgått en omfattande decentralisering där budgetbefogenheter har delegerats till regionala och lokala myndigheter. Därmed har sådana myndigheter fått en betydligt större roll för följandet av stabilitets- och tillväxtpakten. Det bör särskilt säkerställas att alla den offentliga sektorns undersektorer omfattas av skyldigheterna och förfarandena i det nationella budgetramverket, i synnerhet men inte bara i sådana decentraliserade medlemsstater.

(18) För att effektivt främja budgetdisciplin och hållbara offentliga finanser bör budgetramverken omfatta de offentliga finanserna som helhet. Särskild uppmärksamhet bör av detta skäl ägnas medel och verksamheter utanför budgeten som direkt eller på medellång sikt påverkar de offentliga finansernas ställning i medlemsstaterna.

(19) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen enhetligt iakttagande av budgetdisciplin i enlighet med fördraget, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och bättre

---

[5] EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
[6] EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
Syfte och definitioner

Artikel 1
Syfte

I direktivet anges närmare regler för hur budgetramverken i medlemsstaterna ska vara utformade för att säkerställa ett effektivt förfarande vid alltför stora underskott.

Artikel 2
Definitioner

I detta direktiv gäller definitionerna på ”offentlig”, ”underskott” och ”investering” i artikel 2 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördragen.

Dessutom gäller följande definitioner:

budgetramverk: den uppsättning mekanismer, förfaranden och organ som den offentliga sektorns budgetpolitik vilar på, särskilt

a) system för budgeträkenskaper och statistisk rapportering,

b) regler och förfaranden för utarbetandet av prognoser för budgetplaneringen,

c) numeriskt angivna finanspolitiska regler, som för finanspolitiken innebär en fast ram i form av en sammanfattande indikator på budgetutfallet, exempelvis det offentliga budgetunderskottet, upplåningen, skulderna eller någon av dessas huvudkomponenter,

d) budgetförfaranden som innehåller regler för budgetprocessens alla faser,

e) budgetramverk på medellång sikt som ingår i den nationella budgetprocessen och ger finanspolitiken ett längre tidsperspektiv än årsbudgetarnas, inklusive fastställandet av politiska prioriteringar och budgetmål på medellång sikt,

f) analysmekanismer för att öka öppenhet och insyn i delar av budgetprocessen, bland annat mandatet för självständiga budgetmyndigheter eller institutioner som är involverade i budgetpolitiken,

g) mekanismer och regler för budgetrelationer mellan myndigheter inom den offentliga sektorns olika undersektorer.

KAPITEL II
Räkenskaper och statistik

Artikel 3

1. När det gäller nationella system för offentliga räkenskaper ska medlemsstaterna ha inrättat offentliga räkenskapssystem som heltäckande och konsekvent omfattar alla den offentliga sektorns undersektorer enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96 (ENS 95) samt innehåller nödvändig information för att sammanställa ENS 95-baserade uppgifter. Dessa offentliga räkenskapssystem ska vara föremål för interna kontroller och revision.

2. Medlemsstaterna ska se till att budgetuppgifter punktligt och regelbundet offentliggörs för alla den offentliga sektorns undersektorer. Medlemsstaterna ska särskilt

   a) per undersektor månatligen offentliggöra budgetuppgifter enligt kontantprincipen före följande månads utgång,

   b) offentliggöra en detaljerad jämförelsetabell som visar på skillnaderna vid övergången mellan uppgifter enligt kontantprincipen och ENS 95-baserade uppgifter.

KAPITEL III
Prognoser

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska se till att finanspolitisk planering grundar sig på realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser, baserade på de mest aktuella uppgifterna. Budgetplaneringen ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario som i detalj belyser avvikelserna från det mest sannolika makrofinansiella scenariot. När de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna utarbetas, ska kommissionens prognoser beaktas på lämpligt sätt. Skillnaderna mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras.

2. I makroekonomiska prognoser och budgetprognoser för finanspolitisk planering ska alternativa makroekonomiska scenarier ingå, för att se hur finanspolitiska variabler utvecklas under olika ekonomiska förutsättningar. De alternativa scenarier som används i makroekonomiska prognoser och budgetprognoser ska vägledas av tidigare prognosutfall.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra de makroekonomiska prognoser och budgetprognoser som utarbetats för finanspolitisk planering, inklusive använda metoder, antaganden och parametrar.

4. Medlemsstaterna ska se till att makroekonomiska prognoser och budgetprognoser för finanspolitisk planering granskas regelbundet, inklusive utvärderas i efterhand. Resultaten av granskningarna ska offentliggöras.

KAPITEL IV
Numeriska finanspolitiska regler

Artikel 5

Medlemsstaterna ska tillämpa numeriska finanspolitiska regler som effektivt främjar att deras respektive skyldigheter enligt fördraget iakttas på budgetpolitikens område. Dessa ska särskilt omfatta följande:

a) Iakttagande av referensvärdena för underskott och skulder som fastställts i enlighet med fördraget.

b) Beslut om flerårig finanspolitisk planering, inklusive iakttagande av budgetmålen på medellång sikt.

Artikel 6

Utan påverkan på fördragets bestämmelser om unionens ramverk för budgetövervakning ska följande specificeras i de numeriska finanspolitiska reglerna:

a) Måldefinition och tillämpningsområde för reglerna.

b) Effektiv och punktlig övervakning av hur reglerna iakttas, exempelvis genom självständiga budgetmyndigheter eller institutioner som är involverade i budgetpolitiken.

c) Konsekvenser om reglerna inte iakttas.

d) Undantagsklausuler med angivande av ett begränsat antal särskilda omständigheter där tillfälliga avvikelser från reglerna medges.

Artikel 7

Medlemsstaternas årliga budgetlagstiftning ska återspegla restriktionerna i form av deras gällande numeriska finanspolitiska regler.

KAPITEL V
Budgetramverk på medellång sikt

Artikel 8

1. Medlemsstaternas ska inrätta ett effektivt budgetramverk på medellång sikt, som tryggar införande av en finanspolitisk planeringshorisont på minst tre år för att se till att den nationella finanspolitiska planeringen har ett flerårsperspektiv.

2. Budgetramverk på medellång sikt ska innehålla förfaranden för upprättande av följande:

a) Övergripande och överblickbara fleråriga budgetmål för offentliga underskott, skulder och andra sammanfattande finanspolitiska indikatorer, för att se till att dessa överensstämmer med gällande finanspolitiska regler enligt kapitel IV.

b) Detaljerade prognoser för alla större utgifts- och inkomstposter, per offentlig undersektor och för innevarande och senare budgetår, vid oförändrad politik.

c) Ett uttalande om de offentliga prioriteringarna på medellång sikt, fördelade på större utgifts- och inkomstposter och offentliga undersektorer, som visar hur korrigeringen i riktning mot budgetmålet på medellång sikt ska uppnås i förhållande till prognoser vid oförändrad politik.

3. Prognoser som godkänts i samband med budgetramverk på medellång sikt ska utgå från realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser enligt kapitel III.

Artikel 9

Årlig budgetlagstiftning ska överensstämma med budgetramverket på medellång sikt. Framtagningen av den årliga budgeten ska särskilt grunda sig på de prognoser och prioriteringar som utgår från budgetramverket på medellång sikt enligt artikel 8.2. Varje avvikelse från dessa bestämmelser ska vara väl motiverad.

KAPITEL VI
Öppenhet och insyn i den offentliga sektorns finanser och heltäckande budgetramverk

Artikel 10

Medlemsstater ska se till att åtgärder som vidtagits för iakttagande av kapitlen II, III och IV är konsekventa och täcker alla offentliga undersektorer. Detta ska särskilt innebära överensstämmelse när det gäller regler och förfaranden för räkenskaperna, tidplaner för offentliggörande av uppgifter samt bakomliggande insamlings- och bearbetningssystem för uppgifter.

Artikel 11

Medlemsstater ska införa lämpliga samordningsmekanismer för offentliga undersektorer, för att särskilt se till att samtliga undersektorer omfattas av finanspolitisk planering, framtagning av budgetprognoser och införande av flerårsplanering i enlighet med det fleråriga budgetramverket.

Artikel 12

1. Alla den offentliga sektorns undersektorer ska omfattas av numeriska finanspolitiska regler.

2. För främjande av ansvar på finanspolitikens område ska det klart anges vilket budgetansvar offentliga myndigheter inom olika offentliga undersektorer har.

Artikel 13

1. Alla transaktioner utanför budgeten med offentliga medel och av offentliga organ ska integreras i den ordinarie budgetprocessen. Detta ska innebära att närmare uppgifter om dessa medel och verksamheter ska ingå i den ordinarie budgetdokumentation som sprids för finanspolitisk planering, särskilt för diskussionen om budgetramverket på medellång sikt och årlig budgetlagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra närmare uppgifter hur skatteutgifter påverkar inkomster.

3. För alla offentliga undersektorer ska medlemsstaterna offentliggöra uppgifter om ansvarsförbindelser med potentiellt stor påverkan på offentliga budgetar, inklusive offentliga garantier, nödlidande lån och ansvarsförbindelser i samband med offentliga företags verksamhet, inklusive ansvarsförbindelsernas omfattning och sannolikhet samt eventuella betalningsdatum.

KAPITEL VII
Slutbestämmelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2013. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser, tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i […].

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR FÖRSLAG TILL RÄTTSAKTER

1. FÖRSLAGETS/INITIATIVETS RAMVERK

1.1. Förslagets/initiativets titel

Rådets direktiv om krav på medlemsstaternas budgetramverk.

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen/budgeteringen[7]

Ekonomiska och finansiella frågor

1.3. Förslagets/initiativets karaktär

☐ Förslaget/initiativet avser **en ny åtgärd**

☐ Förslaget/initiativet avser **en ny åtgärd efter ett pilotprojekt/förberedande åtgärd**[8]

✘ Förslaget/initiativet avser **en utvidgning av en befintlig åtgärd**

☐ Förslaget/initiativet avser **en åtgärd som fått ny inriktning mot en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens fleråriga strategiska mål som förslaget/initiativet är inriktat mot

Främja tillväxt inom EU, nya arbetstillfällen och hållbar utveckling

1.4.2. Särskilda mål och berörd verksamhetsbaserad förvaltning/budgetering

Särskilda mål: Nr 1 och 3.

- Säkerställa effektiv politisk samordning och övergripande politisk konsekvens vid utformningen av EU:s åtgärder för att hantera den ekonomiska krisen inom ramen för uppnåendet av EU 2020-agendan och en hållbar utveckling, och i syfte att öka medlemsstaternas tillväxtpotential och göra EU mer konkurrenskraftigt.

- Verka för att medlemsstaterna ska eftersträva sunda budgetsaldon och hållbara och goda offentliga finanser som bidrar till tillväxt.

Berörd verksamhetsbaserad förvaltning/budgetering

Ekonomiska och monetära unionen

[7] ABM: verksamhetsbaserad förvaltning – ABB: verksamhetsbaserad budgetering.

[8] Enligt artikel 49.6 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Förväntat resultat och påverkan

Ange vilka effekter förslaget/initiativet bör få på förmånstagarna/målgrupperna.

I kommissionens meddelande KOM(2010)367 betonas vikten av en väl definierad EU-strategi för att (i) ge stöd åt den ekonomiska återhämtningen, (ii) återställa sunda offentliga finanser och (iii) aktivt främja uthållig tillväxt och skapande av nya arbetstillfällen.

Förslaget till direktiv är ett av de formella lagstiftningsförslag som tillkännages i ovannämnda meddelande. Syftet är att integrera EU:s budgetramverk i medlemsstaternas inhemska system för finanspolitisk styrning, för att främja efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpakten.

1.4.4. Indikatorer på resultat och påverkan

Ange indikatorer för övervakning av genomförandet av förslaget/initiativet.

Hur väl kommissionen når sitt allmänna mål att främja tillväxt inom EU, skapa nya arbetstillfällen och nå en hållbar utveckling mäts genom följande indikatorer för påverkan:

- I vilken utsträckning medlemsstaterna redovisar budgetutfall i linje med stabilitets- och tillväxtpakten.

- Potentiell tillväxt/utfall.

Utfallet av det särskilda ovannämnda tredje målet mäts genom följande resultatindikator: Andel av enskilda rekommendationer från kommissionen som avser stabilitets- och tillväxtpakten och som har genomförts av medlemsstaterna (förutsatt att de har antagits av rådet).

1.5. Förslagets/initiativets grund

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt

Lagstiftningsförslaget innehåller vissa av de åtgärder som kommissionen tillkännagav i sitt meddelande (2010)367 av den 30 juni 2010, vilka är en vidareutveckling av de politiska idéer som lades fram i kommissionens meddelande KOM(2010)250 av den 12 maj 2010 och bygger på de riktlinjer som Europeiska rådet enades om på sitt möte den 17 juni 2010.

1.5.2. Mervärde genom EU:s engagemang

Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik är en viktig del av EU:s uppdrag i enlighet med avdelning VIII (ekonomisk och monetär politik) i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1.5.3. Lärdomar av liknande situationer

Tidigare erfarenheter har visat att bristande iakttagande av stabilitets- och tillväxtpakten bland annat beror på bristen på delaktighet i pakten, vilket detta lagstiftningsförslag syftar till att åtgärda.

1.5.4. Konsekvens och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Lagstiftningsförslaget är en av flera delar av ett omfattande ekonomiskt reformpaket som presenteras i KOM(2010) 367 av den 30 juni 2010.

1.6. Varaktighet och budgetpåverkan

☐ Förslag/initiativ med **begränsad varaktighet**

– ☐ Förslaget/initiativet gäller från [DD/MM]ÅÅÅÅ till [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ Budgetpåverkan från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

✘ Förslag/initiativ med **obegränsad varaktighet**

– Genomförande med en uppstartsperiod från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ,

– följt av en fullskalig verksamhet.

1.7. Planerade förvaltningsmetoder[9]

✘ **Centraliserad förvaltning direkt** av kommissionen

☐ **Centraliserad indirekt förvaltning** genom delegering av genomförandeuppgifter till:

– ☐ Genomförandeorgan

– ☐ Organ som inrättats av gemenskaperna[10]

– ☐ Nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

– ☐ Personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder enligt avdelning V i EU-fördraget och identifierats i relevant grundrättsakt enligt innebörden i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** tillsammans med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** tillsammans med tredjeländer

☐ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer ***(ange vilka)***

Om mer än en förvaltningsmetod anges, vänligen lämna ytterligare information under ”Anmärkningar”.

Anmärkningar

[9] Uppgifter om förvaltningsmetoder och hänvisningar till budgetförordningen återfinns på webbplatsen: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[10] I enlighet med artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER

2.1. Övervakning och rapporteringsregler

Ange frekvens och krav.

Ej tillämpligt

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Identifierade risker

Ej tillämpligt

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förhindra bedrägerier och oegentligheter

Ange befintliga eller planerade förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder.

Ej tillämpligt

3. FÖRSLAGETS/INITIATIVETS BERÄKNADE PÅVERKAN PÅ INKOMSTERNA

3.1. Rubriker i fleråriga budgetramen och budgetrubriker som berörs

Lagstiftningsförslaget kräver inga ytterligare personalresurser eller ekonomiska resurser.

- Befintliga budgetrubriker på utgiftssidan

För rubriker och budgetrubriker i fleråriga budgetramen.

Rubrik i flerårig budgetram	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning……...…….]	Diff. anslag/Icke diff. anslag (11)	från EFTA-[12] länder	från ansökar-länder[13]	från tredje-länder	enligt betydelsen i artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff. anslag/Icke diff. anslag	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya begärda budgetrubriker: Inga

För rubriker och budgetrubriker i fleråriga budgetramen.

Rubrik i flerårig budgetram	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer [Rubrik……...…….]	Diff. anslag/ Icke-diff. anslag	från EFTA-länder	från ansökar-länder	från tredje-länder	enligt betydelsen i artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

11 Differentierade anslag / Icke differentierade anslag.

12 EFTA: Europeiska frihandelssammanslutningen.

13 Ansökarländer och, där så är tillämpligt, potentiella ansökarländer från västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i flerårig budgetram:	Nummer	[Rubrik ……..……]

GD: <…….>			År **N**[14]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)			**TOTALT**
• Driftsanslag										
Budgetrubrikens nummer	Åtaganden	(1)	e.t.							
	Betalningar	(2)								
Budgetrubrikens nummer	Åtaganden	(1a)	e.t.							
	Betalningar	(2a)								
Anslag av administrativ karaktär som finansieras inom ramen för särskilda program[15]			e.t.							
Budgetrubrikens nummer		(3)								
TOTALA anslag till GD <…….>	Åtaganden	=1+1a +3								
	Betalningar	=2+2a +3								

[14] År N är det år då förslaget/initiativet börjar genomföras.

[15] Tekniskt och/eller administrativt stöd och utgifter till stöd för genomförandet av EU-program och/eller åtgärder (tidigare rubriken BA), indirekt forskning och direkt forskning.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ karaktär som finansieras inom ramen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIK <….> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Om mer än en rubrik påverkas av förslaget/initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ karaktär som finansieras inom ramen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIKERNA 1 till 4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i flerårig budgetram:	**5**	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)			**TOTALT**
GD: <…….>									
• Personalutgifter									
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD <…….>	Anslag								

TOTALA anslag under RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(Totala åtaganden = totala betalningar)								

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **N**[16]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)			**TOTALT**
TOTALA anslag under RUBRIK 1 till 5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden								
	Betalningar								

[16] År N är det år då förslaget/initiativet börjar genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslag

– ✘ Förslaget/initiativet kräver inga driftsanslag

– ☐ Förslaget/initiativet kräver driftsanslag, enligt vad som beskrivs nedan:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och resultat ⇩			År **N**		År **N+1**		År **N+2**		År **N+3**		… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)						**TOTALT**	
	RESULTAT																	
	Typ av resultat[17]	Genomsnittskostnad för resultatet	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Totalt antal resultat	Total kostnad
SÄRSKILT MÅL nr 1[18]…																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma särskilt mål nr 1																		
SÄRSKILT MÅL nr 2…																		
- Resultat																		

17 Resultat är de produkter och tjänster som ska levereras (t.ex. antal finansierade studentutbyten och kilometer bygd väg).

18 Enligt beskrivningen i avsnitt 1.4.2. ”Särskilda mål…”.

Delsumma särskilt mål nr 2																
TOTAL KOSTNAD																

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ karaktär

3.2.3.1. Sammanfattning

– ✘ Förslaget/initiativet kräver inga administrativa anslag

– ☐ Förslaget/initiativet kräver administrativa anslag, enligt vad som beskrivs nedan:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **N** [19]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)	**TOTALT**
RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						
Personalutgifter						
Övriga administrativa utgifter						
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						

Utanför RUBRIK 5[20] **i den fleråriga budgetramen**								
Personalutgifter								
Övriga utgifter av administrativ karaktär								
Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT								

[19] År N är det år då förslaget/initiativet börjar genomföras.

[20] Tekniskt och/eller administrativt stöd och utgifter till stöd för genomförandet av EU-program och/eller åtgärder (tidigare rubriken BA), indirekt forskning och direkt forskning.

3.2.3.2. Beräknat behov av personal

– ✘ Förslaget/initiativet kräver ingen personal

– ☐ Förslaget/initiativet kräver personal, enligt vad som beskrivs nedan:

Ange heltal (eller högst en decimal)

	År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)		
• Tjänster i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (Huvudkontor och kommissionens representationskontor)							
XX 01 01 02 (Delegationer)							
XX 01 05 01 (Indirekt forskning)							
10 01 05 01 (Direkt forskning)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)[21]							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE från ”totala anslaget”).							
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA och SNE i delegationer)							
XX 01 04 ***åå*** [22] - vid huvudkontor[23]							
XX 01 04 ***åå*** [22] - vid delegationer							
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – Indirekt forskning)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – Direkt forskning)							
Övriga budgetrubriker (ange vilka)							
TOTALT							

XX är aktuellt politikområde eller budgetrubrik.

21 CA = kontraktsanställd tjänsteman, INT = bemanningspersonal (”*Intérimaire”)*, JED = ”*Jeunes Experts en Délégation”* (unga experter i delegationer), LA = lokalanställd, SNE = utstationerad nationell expert.

22 Inom ramen för extern personal från driftsanslagen (tidigare rubriken BA).

23 I huvudsak för strukturfonder, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och Europeiska fiskerifonden (EFF).

Den personal som behövs kommer att kompletteras av personal från det GD som redan ansvarar för att leda åtgärden och/eller har omplacerats till GD, och om nödvändigt med eventuellt extra anslag som kan ges till det ledande generaldirektoratet under det årliga fördelningsförfarandet och med hänsyn till budgetrestriktioner.

Beskrivning av de arbetsuppgifter som ska utföras:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med nuvarande fleråriga budgetram

– ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med nuvarande fleråriga budgetram.

– ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara varför omfördelningar krävs och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp.

– ☐ Förslaget/initiativet kräver att flexibilitetsmekanismen används eller revidering av den fleråriga budgetramen[24].

Förklara vad som krävs och ange berörda rubriker och budgetrubriker samt motsvarande belopp.

3.2.5. Externa parters bidrag

– ☒ Förslaget/initiativet samfinansieras inte av externa parter

– ☐ Förslaget/initiativet samfinansieras enligt beräkningen nedan:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många år som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)			Totalt
Ange samfinansierande *organ*								
TOTALA samfinansierade anslag								

[24] Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

– ☐ Egna resurser

– ☐ Övriga inkomster

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik (inkomster):	Tillgängliga anslag under innevarande budgetår	Förslagets/initiativets påverkan[25]						
		År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	… ange så många kolumner som behövs för att visa hur länge påverkan varar (se punkt 1.6)		
Artikel …….								

För övriga avsatta inkomster, ange berörd budgetrubrik (utgift).

Ange metod för beräkning av påverkan på inkomsterna.

[25] Beträffande traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter), måste beloppen anges netto, dvs. bruttobelopp efter avdrag för 25 procent för inkasseringskostnader.